

"GLAS NARODA"

(Slovenski Dnevnik)

Owned and published by the

LOVENSIO PUBLISHING COMPANY

(a corporation)

FRANK KAKNER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
49 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City N. Y.

za leto leto velja list za Ameriko in	2.00
Canada	4.50
pol leta	1.50
za leto za mesto New York	4.00
za leto za mesto New York	1.70

"GLAS NARODA" tiskajo vsak dan izven nedelj in praznikov

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00

Advertisement on agreement

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri naročnikih krajše naročilnice prostoma, da se nam tudi pošiljajo blagoviti
naslov, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam navedite ta naslov:

"GLAS NARODA"

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

New York City

kom te vojne dobila, toda — kot smo že rekli o "prostem morju" ne bo najbrže nobenega govora.

Ako se ozremo proti vzhodu, vidimo tam Rusijo, ki je večji in močnejši sovražnik Nemčije kot si je ona kdaj predstavljala. Na njo bo morala Nemčija vedno računati, in sicer z nekoliko večjimi številkami kot je pričetkom te vojne.

Z ozirom na zadnji nemški načrt, kateri faktično obstoja in katerega hočejo Nemci izpeljati, je treba pomisliti, ako je zdaj mir mogoč. Če do dna premislimo, moramo priti do zaključka, da nikakor ne, kajti zavedati se je treba, kakšna nevarnost bi bila za sedajnje zaveznike — nemška Srednja Evropa!

V slučaju, da bi si Nemčiji res posrečilo izpeljati ta načrt, potem bi morala Velika Rusija opustiti misli na dostop do morja.

Za Anglijo bi bila taka Srednja Evropa, ki bi bila pravzaprav Nemčija, velikanška nevarnost za Indijo in Egipt.

Kolikošna nevarnost bi bila taka Nemčija za Francijo, si je mogoče predstavljal. Istotako se tudi Italija zaveda, da ne bi bilo prijetno imeti tako sosedo.

Skratka, mir je zdaj popolnoma nemogoč, dokler ne bo prišlo kaj nenavadnega. Vse, kar se danes piše in govori o miru, pride iz nemških virov in pa iz ameriškega časopisja, ki je plačano od Nemčije, da propagira za mir.

Agresivne politike evropskih držav so vojno tako daleč pritrile, da ne morejo zdaj ne naprej, ne nazaj. Ako bodo narodi še naprej tako slepi in zabiti, da bodo sledili svojim vladam, potem se bo vojna vršila res tako dolgo, da bosta ena ali pa obe strani izčrpani.

Predsednikov govor.

Pričakovalo se je, da bo predsednik Wilson v svojem govoru omenil neznosno draginjo in priporočil kongresu, da kaj vkrene v tem oziru. A ko preberemo njegov govor, vidimo, da je draginjo čisto ignoriral in ni skoro drugega govoril kot o železniški situaciji in o trgovini.

Zdaj izgleda, da bodo morale štiri velike železniške unije, ki so svojočasno povedale kongresu, da hočejo imeti osemurno delo, izjaviti, da nočejo nobene prisilne arbitracije, niti ničesar, kar bi bilo temu podobno.

Predsednik je pozival, da se "spremeni obstoječo federalno statuto, ki določa posredovanje in arbitracijo pri takih kontraverzah, kot je sedajnja, in sicer tako, da se v slučaju, ako se ne morejo sporazumeti, napravi državno preiskavo predno se prične postavnim potom kaka stavka".

To predsednikovo idejo ne moremo iz delavskega stališa nikakor odobravati. To je nekaj sličnega kot je Lemieux Industrija Disputes Act v Kanadi, proti kateremu je napelo kanadsko organizirano delavstvo že vse sile, da bi ga ovrglo.

Predsednikov predlog je po našem mnenju neke vrste stavkolomski.

Gotovo je, da ameriško delavstvo ne bo sprejelo take postave, ako bo sprejeta v kongresu.

Teško je naprej povedati, kako se bodo pričeli obnašati železniški kapitalisti napram delavcem, ako bo to predsednikovo priporočilo postalo postava.

Vlada Združenih držav je vedno v rokah kapitalističnih interesov in to priporočilo predsednika Wilsona je zopet pokazalo, da je še vedno tako kot je bilo. Kot smo rekli, vlada je v rokah kapitalistov, in, ako se zavedamo tega, si tudi lahko predstavljamo kako bodo izpale slučajne preiskave, ki se bodo tikale kontraverz med delavci in kapitalisti.

Čisto razumljivo je, da bo taka vlada potem, ko bi — "preiskala" celo stvar, mirno rekla delavcem, da nimajo vzroka, da bi zahtevali. Medčasno se bodo pa kapitalisti lahko pripravili z vsem potrebnim kot na pr. z milico, posebnimi stražniki in "gunmañi".

Predsednik Wilson bi se moral, predno je kaj takega spravil v svet, zavedati, da ameriško delavstvo nikakor ne bo sprejelo take postave, ako bo tudi sprejeta od kongresa kajti taka postava bi bila za delavstvo neprenesljiva.

Predsednik pripozna, da ne bi bilo prav, ako bi se posamezniku prepovedalo zapustiti delo, toda pravi, da ne sme priti do železniške stavke in tako prizadeti deželo, ne da bi se prej pregledalo in preiskalo.

Skratka se to pravi: Drugi organizirani delavci imajo po postavi pravico stavkati in se potegovati za svoje pravice, medtem se bo pa železniškim organiziranim delavcem prepovedalo prej zapustiti delo kot bodo končane preiskave, ki lahko trajajo dolgo. To je vsekakor v velikem interesu bogatih železniških korporacij.

Ameriško delavstvo ne more v tem oziru soglašati s predsednikom Wilsonom. In tudi ne bo.

Moč štirih velikih unij je obstojala in še obstoja v tem da bi kratkomalo napovedale stavko. Ta njihova moč je tolikšna, da bi lahko na ta način dosegle zmago v par dneh.

Sila, katere se ne more uporabljati, ni sila. Istotako tudi moč delavstva ni moč, ako se je delavstvo ne sme posluževati.

Ne izgleda tako, da bo ameriško delavstvo postavilo, katero bo kongres najbrže sprejel, četudi ne brez velikega boja, ignoriralo.

Predsednik Wilson, katerega je ameriški narod v novembru drugič izvolil za predsednika velike Unije, je skoro vse svoje besede v zadnjem govoru pred kongresom porabil za železniško situacijo, toda glede draginje ni omenil ničesar.

Draginja je vedno večja, delavstvo je vsak dan bolj v neprijetnem položaju. Ničesar se ne vkrene proti onim, ki izkoriščajo delavce, ki jih molzejo s tem, da nastavlja vsak dan višje cene. Nič se ne stori tem izkoriščevalcem, toda nasprotno se pa hoče napraviti postaviti, ki niso v interesu delavcev.

Pravilno prerokovanje.

Ubogi ameriški narod, ki mora zadnje čase plačevati neprimerno visoke cene za svoje življenske potrebščine, ima gotovo še nekoliko zaupanja v kongres, češ, saj bodo menda vendar kaj vkrenili, da se bo življenje pocenilo.

Tistim, ki imajo še zdaj zaupanje v kongres, naj služijo naslednje vrste.

Kapitalistično časopisje v New Yorku, kakor tudi drugod po Združenih državah, je zadnje štiri dni pred kongresom prerokovalo, da se ne bo ničesar storilo glede draginje.

To bo najbrže čisto pravilno prerokovanje. Tisti, ki še mislijo, da bo kongres kaj storil, da se bodo cene zdaj znižale in da se ne bodo več v doboče višale, ne znajo pravilno misliti.

V Angliji, Nemčiji in Franciji ne spada hrana samo v vladni delokrog, temveč je to eno najvažnejših stvari. To je v prvi vrsti raditega, ker je vojna, ker hočejo vlade, da so ljudstva kolikor mogoče zadovoljna, kajti to je v interesu vlad.

Tam je vojna, toda kljub temu je hrana skoro cenejša kot je tukaj, vsaj nekatera jedila.

Ameriški kongres — kot rečeno — se skoro čisto gotovo ne bo pobrigal za dobrobit ameriškega naroda v tem oziru. Gospodje kongresniki, ki imajo vsa k dan trikrat ali pa še večkrat polne želodce, ne mislijo na ubogo delavstvo, ki mora živeti ob slabši hrani kot je bila kdaj poprej. Gospodje kongresniki si mislijo, če ne morejo dobiti hrane, pa stradajte, nam ničesar ne manjka, in ni dokler je z nami vse v redu, je za nas vse prav.

Kongres se sestaja v Washingtonu, da pazi in dela za interese kapitalistov — tistih, ki kontrolirajo zaloge hrane — da napravijo kolikormogoče večje dobičke.

Toraj od njega ni mogoče pričakovati, da bi kaj storil proti draginji.

Dopisi.

Reading, Pa. — Ne mislite si, da me tako hitro ujezite. Kaj s tem mislim, vi že veste, drugim pa ne povem. Ko sem zaključil svoj zadnji dopis, sem sklenil prav po medvedje zaspati. Jo predpusta, toda ta načrt mi je prekrizal nek neprijeten in ne ljub dogodek. Bil sem namreč izdan, da sem jaz tisti "Opazovalec", ki piše v G. N. dopise. Kot veste, da ima vsaka izdaja svoje slabe posledice, tako jih je imela tudi zdaj v mojem slučaju. Ko je bil priobčen moj prvi dopis v G. N., je prišel list po nesreči in po naključju v roke moji soprog. Ona čita, čita in me pogleduje prav postrani izpod očal, kajti ona nosi očale. Menda me je štirikrat gledala, nazadnje se je še nardnila in rekla: — Ti, to-le je pa tvoje maslo. — Jaz sem tajil, kar se je dalo, toda ona se ni pustila vgnati, kajti spominjala se je, da je bila par dni poprej izročila pismonoši dolgo pismo, naslovljeno na vašo tiskarno. Jaz sem se izgovarjal, da je bilo nekaj drugega. Končno sem opustil svoje zagovarjanje, kajti jaz ljubim hišni mir, vtihnil sem, ker, ako bi hotel njo čakati, da bi nehala, bi moral celo noč bdeti. Zena je toraj vedela, toda vseeno sem si mislil, da bo mogla molčati. Naslednji dan sem se spravil na drug dopis, toda nisem ga hotel prepustiti ženi, da bi ga ona dala pismonoši. Temveč sem jo sam mahnil na pošto. Ko tako počasi grem proti pošti, naletim pred neko hišo na znano gospo, ki je pometala tlak. Kot se menda spodobi, sem jo prav po gentlemano pozdravil z "dobro jutro". Ko je zaslišala moj glas, se je hitro okrenila, me pogledala kot ris in me pričela z metro obdelovati, da je bilo joj. Mislim, da ni bila moja suknja še nikdar tako temeljito iztepena, zraven je pa kričala, kaj jaz take stvari pišem in jih pošiljam v svet, kaj to katerega briga itd. Rekla mi je, da naj prej pred svojim pragom pomotem. V svoji iztepeni suknji sem se stisnil v dve gubi in jo pocedil proti domu kot moker kužek. Ko sem stopil v vežo, se me je žena skoro ustrašila. — Kaj zlonjka si pa delal, da si tak? — so bile njene besede. Jaz sem jo ježno pogledal, pa sem bil tudi opravičen, da sem ji odgovoril s takim pogledom, kajti ona je dotični gospej, ki mi je iztepla suknjo, povedala, da sem jaz spisal en dopis. Potem pa joj doma! Pričela se je vojna. Žena, ki mi je pred oltarjem obljubila, da me bo vedno rada imela, mi je ukazala, da se spravim v podstreho spat. Na njeno stran so stopili tudi vsi bečardarji. Jaz sem sicer na vso moč protestiral, ker je bilo vse zastoj, sem postal celo rabijaten, kajti v takih slučajih jaz ne poznam šale kot kajzer Vilček. Ker je bila meni sovražna stran v premoči, je žena prišla moje hlače in jih zagnala po stopnicah v klet, toda meni se zdi, da sem bil tudi jaz v hlačah, kajti povzročilo je precejšen ropot. — O, ti

vražja babnica! — sem zaklel, ko sem se znašel v kleti v svojih hlačah. — Mogoče boste rekli, da take stvari niso za v javnosti, da naj to doma poravnava. Gospod urednik, jaz sem bil tudi tega mnenja, vsled česar sem jo takoj pobral v podstreho, kjer sem na neko staro blazino položil svoje stolčene kosti. Toda konaj sem nekoliko zadremal, pride po ozkih stopnicah do mojega ležišča mož postave; možak me je aretiral, češ, da je tako ukazala moja žena. Hitro sva šla k rojaku, ki je takoj postavil zame varščino. Hvala mu! Ako veste, kakšne novice imajo ameriški reporterji,

tudi lahko veste, da je cela afera prišla v readinške časopise. Kako se je cela stvar končala, naj vam čisto nakratko povem, namreč, da "pri živi ženi vdovec sem". Toda nikar ne imejte z menoj nobenih simpatij. — "saj polje več evetie rodi, devie dežela več goji..." — Upam, da vidite, da je moja služba opazovaleca postala zelo opasna za mojo kožo, vsled česar jo bom vam najbrže v kratkem odpovedal, ako se ne bodo razmeer kaj pridrugele.

Varen nisem več nikjer, naj grem po ravni ali v hrib, zjutraj ali v podvečer; dan oči ima, noč ušesa, polje vidi, slisi gozd.

Pa naj končam. — Opazovalec. Madrid, N. Mex. — Ako se ne motim, je to-le prvi dopis iz naše naselbine. Tukaj je ena sama slovenska družina, pa trije samci, sem nas ne pride nihče obiskat, le kak Indijane se prikaže sampa-tam, vsled česar nimam nič posebnega poročati. Delavske razmere so dobre, dela se vsak dan, zaslužek je pa odvisen od delavca, kot je to ponavadi v vsakem premo-gorju. Pozdrav! — Valentina Udovc.

Tatvine po ljudskih kuhinjah. "Poster Lloyd" piše: V kratkem času je bilo pokradno po ljudskih kuhinjah na Dunaju do 100.000 komadov nožev, žlic in vilic ter posode. V eni sami ljudski kuhinji je bilo tekom ene nedelje ukradenih 1884 krožnikov. Zato je uprava ljudskih kuhinj odredila, da kdorkoli hoče dobiti jesti, mora sam prinesiti žlico, vilice in nož.

Popis otrok v Avstriji. "Die Frau" v Osejka poroča: V mesecu novembru in decembru letos se bode vršil popis vseh avstrijskih dečkov, ki so rojeni leta 1899—1900. Pregledovanje za vojaški nabor se vrši prihodnjo spomlad, (izvrstno armado bo imela Avstrija, kadar se pokolje še te otroci!)

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDE DRZVAH

JAVNA ZAHVALA.

Cenjeni G. J. Wahčić, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dolžnost je moja, da se Vam javno zahvalim za Vašo čudodelno "Alpen tinkturo". Imela sem kratke lase in so mi tudi izpadali. Poskusila sem več drugih stvari, pa vse brez uspeha; nisem mogla ustaviti izpadanja las, dokler nisem poskusila Vašo čudodelno zdravilo. Takoj ko sem počela rabiti "Alpen tinkturo", so mi prenehali lasi izpadati, in hitrim uspehom so mi začeli rasti gosti in krasni lasje, tako, da imam danes eno v 16 palev dolge lase. Pošljem Vam dve sliki, kateri blagovolite vsakemu pokazati in če hočete tudi v novine dati, da se lahko vsakdo prepriča, da je Vaša ALPEN TINKTURA v resnici najuspešnejša na svetu, za katero se Vam še enkrat srčno zahvalim in ostanem vedno hvaležna

z vsem spoštovanjem

Mrs. Mary Stelcer,
761 E. 70. Str.
Cleveland, O.

